

תפילה קודם הלימוד:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיעלה זכות לימוד זה שאני לומד בעד נשמת (פלוני בן פלוני), ובזכות לימוד זה האל הגדול הגבור והנורא שוכן עד וקרוב שמו, שתצרוך נשמתו בצרור החיים, ותשים מחיצתו במחיצת צדיקים חסידים יסודי עולם העומדים לפניך ונהנים מזיו אור פניך, ותתן לו מהלכים בין העומדים לפניך, ותמחול ותסלח ותכפר ותמחה ותעביר כל מה שחטא וענה ופשע לפניך או עשה דבר שלא כרצונך, ואל תזכור לו שום חטא ועון ופשע ועבירה, אלא כל המצוות שעשה תזכרם לו לטובה, ורוחו תרגיע בחלק היושבים בגן עדן ונשמתו תתעדן בטוב הצפון לצדיקים, ותרים פבור מנוחתו ולקץ הימים יעמוד לגורלו וילזה עליו השלום ועל משפכו יבא בשלום, בדכתיב: יבא שלום ינוחו על משכבותם, הוא וכל שוכני עמו ישראל בכלל הרחמים והסליחות והנחמות והישועות ונאמר אמן.

אות ו - סנהדרין פרק ט

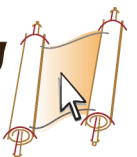
משנה א

ואלו הן הנשרפין, הבא על אשה ובתה, ובת כהן שזנתה. יש בכלל אשה ובתה, בתו, ובת בתו, ובת בנו, ובת אשתו, ובת בתה, ובת בנה, (חמותו, ואם חמותו, ואם חמיו). ואלו הן הנהרגים, הרוצח ואנשי עיר הנדחת. רוצח שהכה את רעהו באבן או בברזל, וכבש עליו לתוך המים או לתוך האור ואינו יכול לעלות משם, ומת, חיב. דחפו לתוך המים או לתוך האור ויכול לעלות משם, ומת, פטור. שפסח בו את הכלב, שפסח בו את הנחש, פטור. השיך בו את הנחש, רבי יהודה מחיב, וחכמים פוטרים. המכה את חברו בין באבן בין באגרוף ואמרוהו למיתה, והוקל ממה שהיה ולאחר מפאן הכביד ומת, חיב. רבי נחמיה אומר, פטור, שרגלים לדבר:

לאחר שהתבארו דיני הנסקלים, מבארת משנתנו את דיני הנשרפים והנהרגים בסוף:

ואלו הן הנשרפין, הבא על אשה ובתה - על אשה שפכר נשא את בתה, והינו חמותו, ובת כהן כהן שזנתה. יש בכלל אסור אשה ובתה, מלבד הבא על אשה ובתה שזה האפן הכתוב בתורה בפרוש, גם הבא על בתו

שאינה בת אשתו, והינו בתו מאנוסתו [אכל הבא על בת אשתו יובא להלן], ובת בתו מאנוסתו, ובת בנו מאנוסתו, ובת אשתו, אף אם אינה בתו, ובת בתה של אשתו ובת בנה. חמותו, ואם חמותו, ואם חמיו [ואמנם 'חמותו' היא האפן הראשון, של בא על אשה ובתה, אך אנב אם חמותו ואם חמיו נקטה המשנה גם את חמותו].

סוֹכֵר שְׂאֵרֵס הַנְּחָשׁ נִמְצָא כְּבָר בְּשָׁנָיו, וְהָרִי
הוּא כְּתוּחַב אֶת הָאָרֶס לְגוֹף חֲבָרוֹ. וְחֻכְמַיִם
פּוֹטְרִים, כִּיּוֹן שֶׁהֵם סוֹכְרִים שֶׁהָאָרֶס נִמְצָא
בְּגוֹפוֹ, וְרַק לְאַחַר הַהִשְׁכָּה הוֹצִיא הַנְּחָשׁ אֶת
הָאָרֶס מִרְצוֹנוֹ לְשָׁנָיו וּלְגוֹף הַנְּהָרֵג, וְלִכְּנֵן אֵין
הַמְּשִׁיךְ חַיֵּב.

הַמִּכְּבָּה אֶת חֲבָרוֹ, בֵּין בְּאֶבֶן בֵּין בְּאֶגְרוֹף,
וְאִמְרוּהוּ לְמִיתָה - שְׁעָרוֹ הַרוֹפְאִים שְׂיִמּוּת
מִמִּכְּבָּה זֶה, וְהוֹקֵל מִמָּה שֶׁהִיָּה, וְשְׁעָרוֹ שְׂיִחְיֶה,
וְלְאַחַר מִכְּאֵן הַכְּבִיד חֲלָיו, וְמִתָּה, חַיֵּב. רַבִּי
נִחְמָיָה אוֹמֵר, פְּטוּר, שְׂרַגְלִים לְדַבֵּר שְׁלֵא מֵת
מִחֲמַת הַמִּכְּבָּה הִרְאִשׁוֹנָה, שֶׁהָרִי הוֹקֵל חֲלָיו,
אֶלֶּא מִסְתַּבֵּר שְׂמַת מִחֲמַת דְּבָר אַחֵר.

וְאֵלוֹ הֵן הַנְּהָרֵגִים בְּסִיף, הַרוֹצֵחַ, וְאִנְשֵׁי עִיר
הַנְּדָחָת, הֵגֵם שֶׁהֵם עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, הַשְּׂתַנָּה
דִּינָם לְהַהֲרֵג בְּסִיף וְלֹא בְּסִקְלָהּ. רוֹצֵחַ שֶׁהִפָּה
אֶת רַעְהוֹ בְּאֶבֶן אוֹ בְּבַרְזֵל, וְכֵן אִם כָּבֵשׁ עָלָיו
- כִּפְפָה אוֹתוֹ לְתוֹךְ חַמּוּם אוֹ לְתוֹךְ הָאוּר, וְאֵינוֹ
יָכוֹל לְעֵלוֹת מִשָּׁם, וְמִתָּה, חַיֵּב. אֲבָל אִם דִּחְפוּ
לְתוֹךְ חַמּוּם אוֹ לְתוֹךְ הָאוּר, וְיָכוֹל לְעֵלוֹת
מִשָּׁם, וְלֹא עָלָה, וְמִתָּה, פְּטוּר. שְׂפָה בּוֹ אֶת
הַפֶּלֶב, שְׂפָה בּוֹ אֶת הַנְּחָשׁ, וְנִשְׁכּוּ אוֹתוֹ,
וְמִתָּה, פְּטוּר, כִּיּוֹן שְׂאֵין הַשְּׂסוּי נִחְשָׁב כְּמַעֲשֵׂה
רְצִיחָה מִמֶּשׁ, שֶׁהָרִי הוּא תְלוּי בְּרְצוֹנוֹ שֶׁל
הַפֶּלֶב אוֹ הַנְּחָשׁ. הַשִּׁיךְ בּוֹ אֶת הַנְּחָשׁ - הַחֲזִיק
אֶת רֹאשׁ הַנְּחָשׁ בְּיָדוֹ וְתַחַב אֶת שָׁנָיו בְּגוֹף
חֲבָרוֹ, וְמִתָּה, רַבִּי יְהוּדָה מַחֲיֵב, כִּיּוֹן שֶׁהוּא

משנה ב

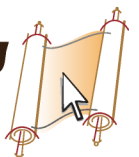
נִתְכַּוֵּן לְהַרוֹג אֶת הַבְּהֵמָה וְהָרֵג אֶת הָאָדָם, לְנִכְרִי וְהָרֵג אֶת יִשְׂרָאֵל, לְנִפְלִים,
וְהָרֵג בֶּן קִיָּמָא, פְּטוּר. נִתְכַּוֵּן לְהַכּוֹתוֹ עַל מַתְּנָיו וְלֹא הָיָה בָּהּ כְּדִי לְהַמִּית עַל
מַתְּנָיו וְהִלְכָה לָהּ עַל לְבוֹ וְהָיָה בָּהּ כְּדִי לְהַמִּית עַל לְבוֹ, וְמִתָּה, פְּטוּר. נִתְכַּוֵּן
לְהַכּוֹתוֹ עַל לְבוֹ וְהָיָה בָּהּ כְּדִי לְהַמִּית עַל לְבוֹ וְהִלְכָה לָהּ עַל מַתְּנָיו וְלֹא הָיָה
בָּהּ כְּדִי לְהַמִּית עַל מַתְּנָיו, וְמִתָּה, פְּטוּר. נִתְכַּוֵּן לְהַכּוֹת אֶת הַגְּדוֹל וְלֹא הָיָה
בָּהּ כְּדִי לְהַמִּית הַגְּדוֹל וְהִלְכָה לָהּ עַל הַקָּטָן וְהָיָה בָּהּ כְּדִי לְהַמִּית אֶת הַקָּטָן,
וְמִתָּה, פְּטוּר. נִתְכַּוֵּן לְהַכּוֹת אֶת הַקָּטָן וְהָיָה בָּהּ כְּדִי לְהַמִּית אֶת הַקָּטָן וְהִלְכָה
לָהּ עַל הַגְּדוֹל וְלֹא הָיָה בָּהּ כְּדִי לְהַמִּית אֶת הַגְּדוֹל, וְמִתָּה, פְּטוּר. אֲבָל נִתְכַּוֵּן
לְהַכּוֹת עַל מַתְּנָיו וְהָיָה בָּהּ כְּדִי לְהַמִּית עַל מַתְּנָיו וְהִלְכָה לָהּ עַל לְבוֹ, וְמִתָּה,
חַיֵּב. נִתְכַּוֵּן לְהַכּוֹת אֶת הַגְּדוֹל וְהָיָה בָּהּ כְּדִי לְהַמִּית אֶת הַגְּדוֹל וְהִלְכָה לָהּ
עַל הַקָּטָן, וְמִתָּה, חַיֵּב. רַבִּי שְׂמַעוֹן אוֹמֵר, אֶפְלוּ נִתְכַּוֵּן לְהַרוֹג אֶת זֶה וְהָרֵג אֶת

זֶה, פְּטוּר:

כְּקִיָּמָא, פְּטוּר, כִּיּוֹן שְׂזוֹ הַתְּרֵאֵת סָפֵק, שֶׁהָרִי לֹא
יָדָעוּ הָעֵדִים אִם אֶבֶן יְהָרֵג הָאָדָם אוֹ לֹא.

עָתָה מִבְּאֵרֵת הַמְּשָׁנָה שִׁישׁ צִרְף שֶׁתִּהְיֶה
הַהַכָּאָה רְאוּיָה לְהַמִּית, וְשֶׁתִּהְיֶה כּוֹנֵתוֹ לְמִכְּבָּה זֶה
הִרְאוּיָה לְהַמִּית:

מִי שֶׁנִּתְכַּוֵּן לְהַרוֹג אֶת הַבְּהֵמָה, וְטָעָה וְהָרֵג
אֶת הָאָדָם, וְכִגּוֹן שְׂעַמַד בְּסַמוּךְ לְבַהֲמָה וּבֵא
לְהַרְגָּהּ, וְהִתְרוּ בּוֹ הָעֵדִים שְׂיִתְכֵן שֶׁתִּכְשַׁל יָדוֹ
וְיִהְרֵג אֶת הָאָדָם הָעוֹמֵד בְּסַמוּךְ, וְאָמַר שְׁלֵא
אֲכַפֵּת לוֹ אִם יְהָרֵג הָאָדָם, אוֹ שֶׁהִתְכַּוֵּן לְנִכְרִי
וְהָרֵג אֶת יִשְׂרָאֵל, אוֹ שֶׁהִתְכַּוֵּן לְנִפְלִים וְהָרֵג בֶּן

כִּיּוֹן שְׁלֵא הִיְתָה זֹו מְכָה הָרְאוּיָה לְהִמִּית. אָבֵל
אִם נִתְכַּוֵּן לְהַכּוֹת עַל מִתְנִיּוֹ, וְהָיָה בָּהּ כְּדֵי
לְהִמִּית אִם הִיְתָה נִתְנַת עַל מִתְנִיּוֹ, וְהִלְכָה לָּהּ
עַל לְבוֹ, וְמָת, כִּיּוֹן שֶׁהִיְתָה כּוֹנֵתוֹ לְמִכָּה
הָרְאוּיָה לְהִמִּית, וְגַם הִכָּה בְּפַעַל הַכָּאָה
הָרְאוּיָה לְהִמִּית, אִף שֶׁהִתְכַּוֵּן לְמָקוֹם אַחֵר
וּפָגַע בְּמָקוֹם אַחֵר, חַיִּב. וְכֵן אִם נִתְכַּוֵּן לְהַכּוֹת
אֶת הַגְּדוֹל, וְהָיָה בָּהּ כְּדֵי לְהִמִּית אֶת הַגְּדוֹל,
וְהִלְכָה לָּהּ עַל הַקָּטָן, וְהָיָה בָּהּ כְּדֵי לְהִמִּית אֶת
הַקָּטָן, וְמָת, חַיִּב.

מִדְּבָרֵי תִנְאָ קָמָא בְּתַחֲלַת הַמְּשֻׁנָּה מְשַׁמַּע שָׂרָק
אִם הִתְכַּוֵּן לְהַרְגֵּ אֶת הַבְּהֵמָה וְהָרַג אֶת הָאָדָם
פְּטוּר, אָבֵל אִם הִתְכַּוֵּן לְהַרְגֵּ אָדָם זֶה וְהָרַג אָדָם
אֲחֵר, חַיִּב, רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אִפְּלוּ אִם נִתְכַּוֵּן
לְהַרְגֵּ אֶת זֶה, וְהָרַג אֶת זֶה, פְּטוּר.

מִשְׁנָה ג

רוֹצֵחַ שֶׁנִּתְעַרַב בְּאַחֵרִים, כְּלֵן פְּטוּרִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כּוֹנְסִין אוֹתָן לְכַפָּה.
כָּל חַיִּבֵי מִיתוֹת שֶׁנִּתְעַרְבוּ זֶה בְּזֶה, נִדוּנִין בְּקָלָה. הַנִּסְקָלִין בְּנִשְׂרָפִין, רַבִּי
שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, נִדוּנִין בְּסָקִילָה, שֶׁהִשְׂרִפָּה חֲמוּרָה. וְחֻכְמַיִם אוֹמְרִים, נִדוּנִין
בְּשִׂרְפָה, שֶׁהִסְקִילָה חֲמוּרָה. אָמַר לָהֶן רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֵלּוּ לֹא הִיְתָה שִׂרְפָה
חֲמוּרָה, לֹא נִתְנָה לְבֵת כֹּהֵן שֶׁזִּנְתָהּ. אָמְרוּ לוֹ, אֵלּוּ לֹא הִיְתָה סָקִילָה חֲמוּרָה,
לֹא נִתְנָה לְמַגְדָּף וְלַעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה. הַנְּהַרְגִין בְּנִיחָנְקִין, רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר,
בְּסִיפָה. וְחֻכְמַיִם אוֹמְרִים, בְּחֻנְקָה:

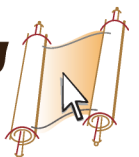
וְאוֹמֵר, כּוֹנְסִין אוֹתָן לְכַפָּה - מְכַנְיָסִים אֶת כָּל
הַשְּׂוֹרִים לְמָקוֹם סָגוּר, וְהֵם מֵתִים בְּרָעַב, וְאִין
צָרָף לְסָקוֹל אֶת כָּלָם.

כָּל חַיִּבֵי מִיתוֹת - בְּנֵי אָדָם שֶׁהִתְחַיְבוּ בְּמִיתוֹת
שׁוֹנוֹת עַל עֲבֻרוֹת שׁוֹנוֹת, שֶׁנִּתְעַרְבוּ זֶה בְּזֶה,
וְאִין יְדוּעַ מִי נִדוּן בְּאִיזוֹ מִיתָה, נִדוּנִין כָּלָם
בְּמִיתָה הַקָּלָה שֶׁבִּינֵיהֶן, לְפִי שְׂאֵי אִפְשָׁר
לְהַחְמִיר וְלְהַרְגֵּ אֶת הַמְּחַיֵּב מִיתָה קָלָה בְּמִיתָה
חֲמוּרָה, אָבֵל אִפְשָׁר לְהַקֵּל עַל הַמְּחַיֵּב מִיתָה
חֲמוּרָה וְלְהַרְגוֹ בְּמִיתָה קָלָה. וּמְבֹאֵר הַמְּשֻׁנָּה

נִתְכַּוֵּן לְהַכּוֹתוֹ עַל מִתְנִיּוֹ, וְלֹא הָיָה בָּהּ -
בְּמִכָּה זֹו כְּדֵי לְהִמִּית אִם אָכֵן הִיְתָה נִתְנַת עַל
מִתְנִיּוֹ, וְהִלְכָה לָּהּ - וּפָגַעָה הַמְּכָה עַל לְבוֹ,
וְהָיָה בָּהּ כְּדֵי לְהִמִּית עַל לְבוֹ, וְמָת, פְּטוּר,
כִּיּוֹן שְׁלֵא נִתְכַּוֵּן לְמִכָּה שְׂיֵשׁ בָּהּ כַּח לְהַרְגוֹ.
נִתְכַּוֵּן לְהַכּוֹתוֹ עַל לְבוֹ, וְהָיָה בָּהּ כְּדֵי לְהִמִּית
עַל לְבוֹ, וְהִלְכָה לָּהּ עַל מִתְנִיּוֹ, וְלֹא הָיָה בָּהּ
כְּדֵי לְהִמִּית עַל מִתְנִיּוֹ, וְאִף עַל פִּי כֵן מָת,
פְּטוּר, כִּיּוֹן שֶׁהַמְּכָה שֶׁנִּתְנָה בְּפַעַל לֹא הִיְתָה
רְאוּיָה לְהִמִּית. נִתְכַּוֵּן לְהַכּוֹת אֶת הַגְּדוֹל, וְלֹא
הָיָה בָּהּ כַּח כְּדֵי לְהִמִּית אֶת הַגְּדוֹל, וְהִלְכָה
לָּהּ עַל הַקָּטָן, וְהָיָה בָּהּ כְּדֵי לְהִמִּית אֶת הַקָּטָן,
וְמָת, פְּטוּר, כִּיּוֹן שְׁלֵא הִיְתָה זֹו מְכָה הָרְאוּיָה
לְהַרְגוֹ. נִתְכַּוֵּן לְהַכּוֹת אֶת הַקָּטָן, וְהָיָה בָּהּ כְּדֵי
לְהִמִּית אֶת הַקָּטָן, וְהִלְכָה לָּהּ עַל הַגְּדוֹל, וְלֹא
הָיָה בָּהּ כְּדֵי לְהִמִּית אֶת הַגְּדוֹל, וְמָת, פְּטוּר,

רוֹצֵחַ שֶׁנִּתְעַרַב בְּאַחֵרִים - שְׁנֵי בְנֵי אָדָם אוּ יוֹתֵר
שְׁעַמְדוּ יַחַד, וְיָצָא חֵץ מִבִּינֵיהֶם וְהָרַג אָדָם, וְאִין
יְדוּעַ מִי הוּא שְׂוָרֵק אֶת הַחֵץ, כְּלֵן פְּטוּרִין מְסַפֵּק,
וְאִפְּלוּ אִם הָאֶחָד מְחַזֵּק כְּצַדִּיק אִין אוֹמְרִים
שְׁבוּדָאֵי הַשְּׁנֵי הָרְגוּ, אֵלּוּ שְׁנֵיהֶם פְּטוּרִים.

שׁוֹר שֶׁהָרַג אֶת הַנֶּפֶשׁ וְנִגְמַר דִּינּוֹ לְהַרְיָגָה, וְהָרִי
הוּא אֲסוּר בְּהִנְאָה, וְהִתְעַרַב בְּשׁוֹרִים אַחֵרִים,
סוֹקֵלִים אֶת כָּלָם, כִּיּוֹן שְׁבִין כָּף כָּלָם אֲסוּרִים
בְּהִנְאָה מְסַפֵּק, וְעַל יְדֵי זֶה יִקְיָמוּ מִצְוֹת סָקִילָה
גַּם בְּאוֹתוֹ שׁוֹר מְסַפֵּק. רַבִּי יְהוּדָה חוֹלֵק

בחנק, ובת כהן נשואה בשרפה, נמצא שאין ראיה לכך ששרפה חמורה מסקילה. אמרו לו חכמים כראיה לדבריהם, אלו לא היתה סקילה חמורה, לא נתנה למגדף ולעובר עבודה זרה, שפשוטו ידיהם בעקר.

התערבו הנחרגין בנחנקין, רבי שמעון אומר, יחרגו כלם בסוף, שזו המיתה הקלה ביותר, והוכיח בן מהאנשים המדיחים את יושבי עיר הנדחת, שהוא סובר שהם בחנק [ואלו חכמים החולקים סוברים שמדיחי עיר הנדחת נדונים בסקילה]. וחכמים אומרים, יחרגו כלם בחנק, שזו המיתה הקלה יותר, וראיתם מאנשי עיר הנדחת עצמם, שנהרגים בסוף, ולא בחנק.

משנה ד

מי שנתחייב בשתי מיתות בית דין, נדון בחמורה. עבר עברה שיש בה שתי מיתות, נדון בחמורה. רבי יוסי אומר, נדון בזקה הראשונה שבאה עליו:

אסור, ולכן, אם כשנשא את אשתו היתה חמותו נשואה, נמצא שתחלה היתה אסורה עליו באסור אשת איש, ואחר כך כשנשא את בתה לא חל עליו אסור אשה ובתה, כיון שאין אסור חל על אסור, ודנים אותו בחנק כדין הבא על אשת איש. אבל אם כשנשא את אשתו היתה חמותו פנויה [כגון שהתאלמנה או התגרשה] הרי חל עליו תחלה אסור אשה ובתה, וכשנשאה אחר כך לא חל עליו גם אסור אשת איש, כיון שאין אסור חל על אסור, ומחייבים אותו משום אסור אשה ובתה, ונדון בשרפה.

את האפנים בכך, אם התערבו הנסקלין בנשרפין, רבי שמעון אומר, נדונין בסקילה, כיון שהשרפה חמורה. וחכמים אומרים, נדונין בשרפה, שהסקילה חמורה. אמר להן רבי שמעון, אלו לא היתה שרפה חמורה, לא נתנה לבת כהן שזנתה, שהרי החמירה עליה התורה יותר מבת ישראל שזנתה, וכיון שארוסה בת ישראל שזנתה נדונית בסקילה, ובת כהן בשרפה, מוכח ששרפה חמורה יותר. אמנם חכמים סוברים שלגבי ארוסה אין חלוק בין בת כהן לבין בת ישראל, ושתייהן נדונות בסקילה, ורק לגבי בת כהן נשואה החמירה התורה, שבת ישראל נשואה שזנתה נדונית

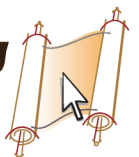
מי שנתחייב מחמת שתי עברות בשתי מיתות בית דין, וכגון שעבר עברה קלה, ונגמר דינו להריגה במיתה קלה, ואחר כך עבר עברה חמורה ונגמר דינו להריגה במיתה החמורה, נדון בחמורה. עבר עברה אחת שיש בה שתי מיתות, כגון הבא על חמותו בחיי בעלה, שיש בכך אסור אשת איש שענשו חנק, ואסור אשה ובתה שענשו שרפה, נדון בחמורה, והינו בשרפה. רבי יוסי אומר, נדון בזקה הראשונה שבאה עליו - מחייבים אותו בענש של העברה הראשונה שהזהר עליה, כיון שאין אסור חל על

משנה ה

מי שלקה ושנה, בית דין מכניסים אותו לפכה ומאכילין אותו שעורין עד שפרסו מתבקעת. ההורג נפש שלא בעדים, מכניסין אותו לפכה ומאכילין אותו לחם צר ומים לחין:

שניה, ולקה שוב, ואחר כך עבר על אותה עברה פעם שלישית, בית דין מכניסים אותו

מי שלקה על עברה שיש בה כרת, שחייבים על כך מלקות, ושנה - עבר על אותה עברה פעם

מחייבת מיתה, כגון שהיתה הכחשה בין העדים בבדיקות, או שלא היתה התראה המספיקה לחיבו מיתה, מכניסין אותו לפפה, ומאכילין אותו לחם צר ומים לחין, עד שיתקטנו מעיו, ואז מאכילים אותו שעורים, עד שפרסו נבקעת.

לפפה - מקום צר כשעור קומתו, ונותנים לו לאכול לחם צר ומים לחין עד שיתקטנו בני מעיו, ואחר כך מאכילין אותו שעורים, שמנפחות את מעיו, עד שפרסו מתבקעת. ההורג נפש שלא בעדים - בעדות שאינה

משנה ו

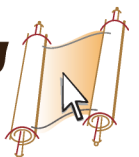
הגונב את הקסוה והמקלל בקוסם והבועל ארמית, קנאין פוגעין בו. כהן ששמש בטמאה, אין אחיו הפהנים מביאין אותו לבית דין, אלא פרחי כהנה מוציאין אותו חוץ לעזרה ומפציעין את מוחו בגזירין. זר ששמש במקדש, רבי עקיבא אומר, בהנקה. וחכמים אומרים, בידי שמים:

בטמאה, אין אחיו הפהנים מביאין אותו לבית דין להלקותו כדינו, אלא פרחי [בחורים צעירים של] כהנה מוציאין אותו חוץ לעזרה, ומפציעין את מוחו בגזירין - בגזירי עצים. זר ששמש - שעבד עבודה במקדש, רבי עקיבא אומר, מיתתו בהנקה. וחכמים אומרים, מיתתו בידי שמים.

הגונב את הקסוה - כלי שרת מבית המקדש, והמקלל בקוסם - 'מברך' [בלשון סגי נהור] את שם ה' בשם עבודה זרה, והבועל ארמית - גויה, קנאין המקנאים את קנאת ה' פוגעין בו, ובתנאי שתהיה בת גויה [ולא בת גר תושב], ובא עליה בפני עשרה מישראל, ויהרגנו בשעת מצוה. כהן ששמש - עבד עבודה בבית המקדש

תפילה לאחר הלימוד:

אנא יי מלא רחמים, אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפילתנו בעבור נשמת (פלוני בן פלוני), וגמול נא עמה בחסדך הגדול, לפתוח לה שערי רחמים וחסד, ושערי גן עדן, ותקבל אותה באהבה ובחייבה, ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמת הצדיקים והצדקניות חסידים וחסידות, ליהנות מזיו שכינתך, להשפיעה מטובך הצפון לצדיקים, והגוף ינות בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ושלוה, בדכתיב 'בוא שלום ינוחו על משכבותם הלך נכחו, וכתיב 'יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם' וכתיב 'אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך'. ותשמור אותו מחיבוט הקבר, ומרמה ותולעה, ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו, כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא, וזכור לו זכויותיו וצדקותיו אשר עשה, ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב 'מה רב טובך אשר צפנת ליראיך' וכתיב 'שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה'. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם, ונשמתו תהא צרורה בצרור החיים, ולהחיותו בתחיית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן.

יהודי יקר!

כמה נרות אתה יכול להדליק לבד?
כמה משניות אתה יכול ללמוד לבד?

**בהישג ידך:
אלפי יהודים ילמדו משניות לעילוי נשמת יקירך!**

ארגון 'שתי הלכות ביום' שולח מידי יום כ-60,000 הודעות מייל המכילות תוכן תורני בקרוב ל-20 מסלולי לימוד שונים, בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית. ביכולתך להיות שותף פעיל בלימוד תורה של רבבות יהודים, ולהנציח את זכר יקירך במקום הגורם לעילוי נשמה הגדול ביותר - בלימוד תורה!

בתרומה חד פעמית של 200 ₪ יופיע שם יקירך בתאריך הרצוי לך בראש לימוד המשנה המבוארת, הנשלחת מידי יום לכ-3,500 מנויים בדואר האלקטרוני! כמו כן ניתן להקדיש לימודים שונים במסלולים רבים ומגוונים הנשלחים מידי יום בדואר האלקטרוני.

לפרטים, לתרומות ולהנצחות: 0765-404-360
במייל: donations@2halachot.org
באתר: www.2halachot.org

כמו כן אנו מזמינים אותך להצטרף לאחד או יותר מהלימודים של 'שתי הלכות ביום', הנשלחים חנים מידי יום לרבבות מנויים!
למגוון האפשרויות ולהצטרפות למסלולי הלימוד, היכנסו לאתר www.2halachot.org או במייל: office@2halachot.org

